

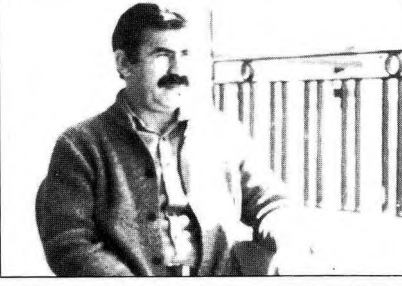
SERXWEBÜN

JI SERXWEBÜN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sayı 78 / Haziran 1988 / 3.-DM

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde yaptığı Şubat-Mart konuşmalarından alınmıştır

Teslimiyeti Yaşayan Bazı Güçlerin Durumu ve Mücadelemize Yönelik Olası Etkileri Üzerine

"... Bunun sonuçları ne olacak? Halk direnmeleri adına ne varsa, hepsini peşkeş çekerek ondan sonra dörtlüye mamur bir karşı-devrim güruhu olarak örgütlen-dirilecektir. Bunlar, demokra-si-sosyalizm maskesi ile yoğun bir faşistiyi daha çok bizim ön-dörtliğimizde geliştirilen ulusal di-renişe karşı ve Türkiye devrimci-demokratik gelişimine dayatacak ve bunu da bir karşı-devrimci sa-vaş tarzında yapacaklardır. Bun-lar, bizimle mi uzlaşmayı istiyor-lar, TC ile mi? PKK'ye karşı savaş açtıklarını ve ona karşı çıktıklarını Paris'te basın toplantıları ile açıkladılar. Ve Türkiye'deki bütün direniş örgellerine terörist damga-larını vurarak lanetlediler. Bunlar, aynı zamanda Özal'a, 'demokra-tik ortamı sağladı' diye imzayı ba-sanlardır..."

YAZISI ORTA SAYFADA

AYDIN CEZAEVİNDE YAŞANAN GERÇEKLER

20 Mayıs 1988 günü Aydın cezaevinde yangın çıkması üzerine yaşanan bir gelişmeyi ve faşist vah-şet gözlemleri, olayları çarpıtma ya-sayan Türk burjuva basınının sahtekarlığı gözler önüne ser-mek ve Aydın özel tip cezaevinde yaşananları olduğu gibi yazmak, yerine getirilmesi gereken bir gö-revdir. Hile devrimci adı ile ortaya çıkanların buna daha fazla önem vermeleri gerektiği açık bir ger-çektir.

Aydın cezaevinde, Diyarbakır cezaevinin bir grup PKK'lı savaş esiri sürgün ediliyor. Sürgündeki amaç, PKK'lı savaş esirlerini parça

parça dağıtıp onları direniş gele-neğinden kopartmaktır. Ama her grup savaş esiri olduğu cezaevini bir direniş ocağı haline getirdi.

Aydın cezaevine sürgün edilen PKK'lı savaş esirleri de bu cezaevi-ni bir direniş ocağı haline getirdi-ler. Faşist rejimin tutukluları teslim alma yollarını bosa çıkardılar. Bu nedenle, cezaevi yönetimi ve savcı PKK'lı savaş esirlerine karşı sadist uygulamalara ağırlık vermeye baş-ladılar. Önemli bir direniş mirasın-ı vatreğe sahip olan savaş esirleri, düşmanın bütün oyun ve baskı-larına rağmen direniş yükseltmeyi

Devamı 2. sayfada

BAZI OLAYLAR VE GELİŞMELER

Son günlerine doğru yaklaşmakta olduğumuz Haziran ayında, dünya kamuyunun dikkatleri yine Kürdistan ve Türkiye üzerinde idi. Birbirini teki-p eden siyasal gelişmeler, TC Başbakanına yöneltile-n suikast girişimi kasımımız olarak Türkiye geçeceğini açık tartışma konusuna haline getirdi.

1988 Haziran ayı yoğun eylemlik içinde geçti. ARGK savaşçı-larının faşist karşı ve milis ceterlerine karşı giriştiği başarılı eylem-ler devam ederken, Türkiye ve Kürdistan'ın sanayi merkezlerinde de işçi eylemleri yükseldi. Öbnilere işçi rejimi protesto eden üre-timi yavaşlatma, yer yer durdurma, sessiz yürüyüş vb. eylemlerle 12 Eylül'ün Özal hükümetinde ifadesini bulan talan ekonomisi ve baskı politikalarının karşısına dikildi. Gelen işçi sınıfı eylemliliği objektif olarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinde dayanışma rolü oynadı ve rejimi esasta bu yönüyle deşekte sürüldü.

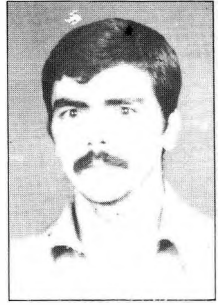
Aynı günler, Aydın cezaevi başta olmak üzere Türkiye ve Kür-distan'daki cezaevlerinde açık grevlerine tanık olunmaktaydı. Aydın cezaevindeki faşist tutukluların bulunduğu koşullardan baş-layan ve yarın saat müdahale edilmeyen yangının PKK'lı savaş esirlerinin bulunduğu koşula sıçraması ardından yapılan aramada 50 metrelik bir tünelin bulunması ile devrimci tutuklular üzerinde uygulanan vahşet, başta tutuklu yakınları olmak üzere kitleler tarafından desteklenme amaçlı açık grevleri, protesto eylemleri vb. ile lanetleniyordu. Vahşet karşı direnişe cevap veren devrimciler açık grevine başlamışlardı. Direniş kırılmak isteyen sömürgeci-faşistler, direnişin önderlerini tek tek ölümlerine adanlar. Cezaevleriyle bağlantısı sağlayabilecek mektup, görüşme vs. her şey yasak konuldu. Aydın cezaevi abluka altına alındı. Ancak, aile-le ve öğrenci gençlik dışarda devrimci tutukluları desteklemeye devam ederken, Diyarbakır, Urfa, Antep, Eskişehir, Bursa, İstan-bul, Ankara cezaevlerinde devrimci tutuklular da Aydın cezaeviy-e dayanışma amaçlı günlerce süren açık grevlerine girdiler. PKK'lı sa-vaş esirlerinin öncülüğünde geliştirilen cezaevi direnişleri Kürdistan ve Türkiye'nin en ırcı köşelerine kadar yayıldı ve sömürgeci-faşist

Devamı 3. sayfada

Mardin Savaş Cephesinin Ölümsüz Komutanı, PKK-MK Üyesi M. Emin ASLAN'ın Anısına

Sömürgeci köleli/ke karşı savaşın, engin yurtseverliğin, proleter kahramanlığı ve altıncı militanlığı simgesi, şehitler kervanının ölümsüz kahramanı Sabri (M. Emin ASLAN) yoldaş, Kürdistan ulusal bağmazlık ve özgürlük mücadelesinde yaşıyor.

M. Emin ASLAN, Mayıs ayında Derikin Bayraklı köyünde sömürgeci-faşist Türk birlikleriyle çıkan çarpışmada şehit düştü. Birliği ile beraber Derik köylerinde propa-ganda ve örgütlenme faaliyeti yürü-türken, M. Emin yoldaşın bulunduğu köy, yapılan bir ihbar sonucu sömürgeci özel tim birlikleriyle sarıldı... Akşam saatlerinde baş-layan çarpışmada çaresiz kalan sömürgeci birlikler, rastgele ateş etmeye ve evi bombalamaya baş-ladılar. ARGK birliği, köyülere zarar görmemesi için çarpışmayı köy dışına kaydırdı. Sabah saatleri-ne doğru ARGK militanları çemberi yarmış, ortak düşman teğeri ile dol-muştu. Bunun üzerine, çok sayıda ka-yıp veren düşman alana yeni birlikler sevketti. Sömürgeçler özellikle he-

likopterlerle sonuç almak istiyor-lardı. Silah ve sayı üstünlüğü eli-ninde tutmasına rağmen düşma-nın kayıpları durmadan artıyordu. Gün öğlene ulaştığında sömürgeci birlikler en az 70 ölü ve bir o kadar yaralı vermişlerdi. Birliğini sonuna kadar kahramanca yöneten Sabri

Devamı 8. sayfada

Savaş Cephelelerinde ARGK'nin Zaferi

Mevsim sıcaklığının savaşın sı-caklığına da yansıdığı yaz ayların-da ulusal kurtuluş savaşımız en yoğun gelişmeleri yaşı-maktadır.1988 yazında yoğunla-san savaş birçok cephe-de sömürgeçlerin ve işbirlikçi üşakı-mının ağır darbe almasına yol aç-mıştı. '88 yazında da savaşımız yilin en yoğun gelişmelerini yaşı-yor.

Mevsimin ilk ayı olan hazi-randa, birçok cepheden gelen savaş haberleri, sömürgeci birlik-lerin ve milis-çete güçlerinin ağır darbe aldığı yönündedir. Sömür-

geci ordunun aldığı bütün tedbir ve kendilerini yenileme çabalarına-rağmen, ARGK birlikleri karşısın-da çarpışmalarda yenilgi almaktan kendisini kurtarmamaktadır.

Haziran ayı başlarında, bölge valisi H. Kozakçıoğlu ve üst düzey komutanlar Kürdistan'ın Sınak, Hakkarî gibi alanlarında inceleme yaptılar. Kozakçıoğlu bu dönemde masın masuplarına yaptığı açıkla-mada "askeriyin sıkıştığını ve tes-lim olmalarını" söyledi. Daha son-ra ki günlerde de benzer açıkla-malarda bulundu. "Pigmantla yassa" nı değişik biçimlerde de olsa işle-

meye çalışan sömürge valisi Ko-zakçıoğlu, teslim olanların affede-leceğini ve ailelerinin de koruma altına alınacağını, bir kez daha tek-rarladı. Kozakçıoğlu yaptığı açıkla-malarla kendi kendisini yalanla-maktadır. Bir yandan "eskiya 3-5 kişi kaldı" diyor, diğer yandan bu "3-5 kişi" dediklerine her türlü ola-nağı sağlayarak teslim olmalarını istiyor. Bu bile söylenenleri koca bir yalandan başka bir şey olma-dığını göstermektedir.

Sömürge valisi Kozakçıoğlu, Devamı 2. sayfada

Aydın Cezaevinde PKK'lı Savaş Esirleri Değerlendiriliyor.

REFORMİZM-LEGALİZM

"... 12 Eylül faşizminin hasmeti altında devrimci dinamizmlerini yitirip kendilerini yeniden gözden geçirenler, bugün adını 'Tarih te-kerrürden ibaretli' sözünü doğ-rukamak istemesine onlarca yıl önce ilgilili pazara kıymas reformist-opportunistlerin ağızını kulunarak 'si-laha sarılmamalıydık' diye bilmek-tedirler..."

YAZISI 14. SAYFADA

Türkiye'de İşçi Hareketleri Yükseliyor 1988'DE HAZİRAN

15-16 Haziran 1987 işçi eylem-lerinin üzerinden 170 yıl geçti. Ve 1988 Haziranında Türkiye işçisinin her türlü sözden daha anlamlı bir kutlayışa geçekleştirdi. Günü-müzde 15-16 Haziran eylemliliği üzerine yazmayan yok gibi. Hatta bundan herkes kendi adına bir pay çıkarmaya çalışıyor. Ama, 15-16 Haziran'ın öğrettiği dersler ve bu-günkü işçi hareketinin sorunları ve görevleri üzerinde duran da yok gibi. Mayıs ayı sonlarından başlaya-rak Haziran ayı büyük bir işçi ey-

Bu da Diyarbakır Yargısı	s. 5
Parti Yaşamı-Parti Mücadelesi	
Gerilla Günlüğü	s. 6
Sakine Cansız	
Diyarbakır Cezaevinde Yaşıyor	s. 7
PKK 10. yılı	
Doğru Mücadele Yöntemleri, İhanet	
Odağı Ceteçiligi	
Kurutacaktır	s. 17-18

Savaş Esirlerinin Mesajıdır

Kürdistan halkını karanlıktan aydınlığa çıkaran, en zor şartlarda ölü gösteren, bütün mücadelemi-z tepeden-trnğa yöklenenden, ona can ve kan veren PKK önderi ve kadroları; dağlarda, mağaralarda, şehirlerde, işkencehanelerde düş-manın olduğu her alanda inançla, bilince, sabırla, kahramanca sava-san ARGK askerleri! Baskı zulüm, tutuklama korkusuyla yaşayan, her türlü katliama karşı karşıya olan, yoksulluk ve sefaletten inleyen, dili ve kültürü yasaklanan, ülkesindeki zenginlik kaynakları talan edilen, ortadağ karahindığı yaşamaya mahkum edilen, insanca yaşam-dan uzak tutulan Kürdistan halkı!

Ülkemizin bağımsızlık demok-rasi ve sosyalizm mücadelesi çok zorlu bir safhadadır. Düşman sava-sımımızı etkisiz hale getirmek için basınıyla, ordusuyla, polisiyle, mad-di ve manevi gücüyle azgınca saldı-rırmaktadır. Düşman saldırılarının azgınlaştığı bu dönemde, küçük-burjuva reformistleri ve sosyal-so-yunların sağdıkları ülke içinde, ilke dışında, zindanlarda alabildiğine

Devamı 4. sayfada

Bu da Diyarbakır Yargısı

Diyarbakır Askeri Cezaevi ile ilgili günümüze kadar birçok şey söylendi, yazıldı. Ama bugüne kadar yargının nasıl yapıldığı hakkında hiçbir şey yazılmadı. Hep gizli tutuldu. Oysa Diyarbakır'da yapılan yargılamaların adeta izahı gerçekten İngilizsin mahkemelerinde bile görülmüştür. Diyarbakır'da yıllardır mahkemeler sürmüğe mahkemeleri olarak işlendi. Bu konuda hiçbir hukukî ya da uluslararası kurala uyulmadı, (savaş ve siyasi tutanak dahil) bir yegane hüküm kurumu olan mahkemeler kendi formalitelerini bile ortadan kaldırdılar. Mahkeme heyetleri, MIT, polis, işkenceciler, itirafçılar ve sıkı yönetim komutanlarının talimat ve bğltilerle hareket ederek kararlar verdiler.

Bunun böyle olduğunu ispat eden birçok belge, tane ve olay vardır. Bunların hepsine birden bu yazıda yer veremeyeceğiz. Ancak çok çarpıcı bazı belge ve olayları vererek, Diyarbakır'da yapılan yargının nasıl bir yargı olduğunu izah etmeye çalışacağız.

1 — Polis soruşturmaları: 12 Eylül öncesi ve sonrası bağımsızlık mücadelesine katıldığı veya sempati duyduğu için binlerce insan tutuldu, işkenceye alındı. Sorguda tutuklulara her türlü işkence yapılarak polise hazırlanan senaryo biçiminde ifadeler imzalatıldı. Polise hazırlanan bu ifadeler dosyalarda mevcuttu. Bu ifadeler bir göz atıldığında tüm ifadelerin aynı kalemlemler veya katalardan çıktığı, içerik olarak birbirlerine çok benzediği hemen anlaşılır. İşkenceden geçen binlerce insan bu polis senaryoları ile, darbe izleri, yara-bere ile askeri savcılığa sevk edilmişlerdir. Askeri savcılar, sanıkların kendisine verdikleri ifadeleri göre değil, polise işkence altında alınan ifadeleri göre sanıkların tutuklanmasını için mahkemeye göndermişler. Bununla yakalanmış kişi kimsenin hiçbir siyasi olaya katılmadığını söylemiyorlar. Diyarbakır'daki mahkeme heyetleri: sanıklar işkence zoruyla imzalatılan polis düzmece ifadeler temelinde sanıklar hakkında tutuklama kararları verdiler.

2— İddianamelerin Hazırlanması: Diyarbakır askeri savcılar 9 yıl içinde binlerce kişi hakkında iddianame hazırlamışlardır. Bu iddianameler incelendiğinde görülecektir ki, askeri savcılar, poliste işkence zoruyla kışkırtılan senaryo ifadeleri olduğu gibi iddianamelere alarak, aynı orafak bir araştırma gerek görüyormuş sanıkların cezalandırılmasını mahkemeden istemektedirler. PKK dava dosyalarındaki polis ifadeleri ile askeri savcıların hazırladığı iddianamelerin polis ifadelerinin toplamı olduğu görülecektir.

3— Cezaevinin Yargıdaki Rolü: Diyarbakır askeri cezaevinde Kasım 1980 tarihinde işkenceciler tereddütlendi. Tüm tutuklulara gece gündüz işkence yapılarak tutukluların her an işkence ile dolduruldu. Her şey, yatakmak, kalkmak, oturmak, konuşmak, sağa-sola bakmak, sigara içmek emirle mükündü. Emirlerle uymayan kişilere delirme dahil her şey yapıldı. Del-dumrul mantığıyla kurallara uymayan kişilere günde 50-60 jop veya sopa vuruyorlardı. Oysa kurallara uyanlara bunun iki katı vuruluyordu. Bu işkence sonucu tutukluların çoğu kurallara uydurdu. Cezaevinde tutuklular emir-komutaya uydurulunca mahkemeye gidis-gelis ve tutuklunun mahkemedi nasıl hareket edeceği, neyi söyleyip söylemeyeceği de kurula

bağlandı.

a) Cezaevinde Maket Mahkemeler: Diyarbakır askeri cezaevinin birçok köşesinde maket biter mahkemeler oluşturuldu. Mahkeme heyetli iki köşü gardiyanı ve bir blok çavuşundan oluşuyordu. Bu heyet iddianameleri önlerine alarak tek tek kişilerin adlarını sıralay okuyarak sanığı temsil olarak konulmuş sanık kürsüsüne çağırıyordu, sorular sorup cevaplandırmasını istiyorlardı. Adı okunan sanık yerinden kalkarak sanık kürsüsü olarak belirlenen yere gitmek, mahkeme heyetine kısa künve bildiriminden sonra askeri tekmil

ruşma biter bitmez, duruşma salonunda tutuklulara işkenceciler yapıyordu. Bu işkence kapalı mahkeme arabalarında devam ediyordu. Cezaevine gelince kişiler bayılınca ya kadar dövülerek köşeye atılıyorlardı. Savunma yapamayan için tüm bu işkenceciler göze almak gerekliyordu.

b) İtirafçının Yargıdaki Rolü: Diyarbakır askeri cezaevindeki bütün tutuklulara sistemli bir şekilde işkence yapıldı. İşkenceciler tutuklulardan itiraf yapmalarını istiyorlardı. İşkenceye dayanmayan bazı kişiler, işkencecilerle kendilerini teslim ettiler. Polis ve askeri savcılar

itirafçı haline getirilen kişilerin polisteki sanık ifadeleri paralelinde hazırlanan ifadelerin toplamı olduğu kolaylıkla anlaşılacaktır.

5— Polis, Cezaevi ve Mahkeme Üçgeni: 7. Kolordu komutanlığı bölgesinin merkezi Diyarbakır'da askeri mahkemelerinde yargı, işkenceciler polisler ve işkenceci cezaevi yöneticileri ile birlikte yapılmıştır. Mahkeme heyetlerinin gözü önünde, duruşma salonlarında tutuklulara işkence yapıldı, itirafçı işkence zorlu ile yapıldı. Bazı savcı ve hakimler bizzat bu işte görev aldılar. Mahkeme heyetleri ile cezaevindeki işkenceciler arasında ki ilişkiler açısından aşağıdaki örnek, her şeyi gözler önünde sermektedir.

Diyarbakır askeri cezaevinde bütün işkence yöntemleri kullanılarak savunmalarla yasadik konumaya çalışılmıştır. Ama hiçbir zaman tüm tutuklular susturulamamıştır. PKK önderleri ve kadroları her türlü işkence ve ölümü göğüsleyerek siyasi savunmalar yapmışlardır. Diyarbakır'da yargılamalara 13 Nisan 1981 tarihinde başlamıştır. Bu tarihten 1983 Eylülüne kadar onlarca PKK önder ve kadrosu siyasi savunma yapmış, slogan atmışlardır. Buna rağmen askeri savcılar hiçbir suç duyurusunda bulunmadı. Mahkeme, duruşmalarda siyasi savunma yapıp, slogan attı gerekçesiyle hiçbir tutukluya ceza vermedi. 1983 dönemlerine kadarki PKK dava dosyalarına bakılırsa durum böyle olduğu anlaşılacaktır. Pekki bu dönemde siyasi savunma yapıldığı ve slogan atıldığında dayıy neden kimsenin hakkında dava açılıp cezalandırılmadı? Bu dönemde savunmalar hapis cezaları vastası ile engellenmiyordu, engellenemedi. Ancak işkence, terör ve baskı ile engellenenlerdi. Nitekim Diyarbakır mahkemelerinde siyasi savunma yapan her sanığa konuştugu kelime sayısı kadar jop atıldığını bilmeyen yoktur. Yani o dönemde caydırıcılık aracı işkenceydi.

Eylül 1983 tarihinden sonra görkemli denişler sonucu artık baskı ve işkencenin sonuğu süzlüğünü alan polis, mahkeme, cezaevi yönetimi ve bunların yöneticileri Koloru, başka bir yolla savunmaları engellemeye yolluna başvurdu. Bu yol savunma yapanlara ağır cezalar vermektedir.

1983 Ekim-Kasım aylarında yürürlüğe giren bu yöntemle yüzlerce PKK önder, kadro ve sempatisiz savunma yapanlar buna rağmen susturulamamış, bu kez savunmanın savunmasından, daha sonra savunmanın savunmasından cezalar verilmiştir. Bu cezalar o kadar kabarmıştır ki, 1970'ten bugüne kadar Diyarbakır'da PKK dışında diğer örgütlenmiş kişilere verilen tüm cezaların kat kat fazlasıdır. Aşağıda siyasi savunma yapan, slogan atmakla ceza alan kişilerin adı, soyadı ve aldıkları cezaların miktarını belirtiyoruz. Bunun aklımıza ilk gelenlerdir. Daha bunların dışında çok sayıda arkadaş vardır. Bunların da cezaları yüzlerce yılı geçmektedir. Kısaca bu tür cezalar, birkaç ay önce bir dergide yayınlanan İstanbul ve başka mahkemelerde verilen savunma ve atılan slogan cezalarının toplamını kat kat aşmaktadır. Bu dergide belirtilmiş olan ceza Diyarbakır'da tüm bu cezaların toplamı 12 Eylül hukukuna ve savunma hakkına yapılan saldırının ne düzeyde olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Hilvan-Siverek Davaında savunma yapıp ceza alanlar (13 yıl, 20 ay ceza alanlar):

- 1— Muzaffer Ayata, 13 yıl 20 ay ağır, 12 ay hapis
- 2— Bedrettin Kavak
- 3— Abuzer Dehşet
- 4— A. Yaver Kaya
- 5— Ramazan Ödemış
- 6— Salih Oğaç
- 7— İrfan Güler
- 8— Süleyman Günyeli
- 9— M. Fahri Çiftkış
- 10— Celalettin Delibaş
- 11— Fazlı Yetkin
- 12— Ali Kiliç
- 13— Kemal Aktaş
- 14— Yılmaz Uzun

Savunma cezasına bağılı olarak alınan sloganında ceza alanlar:

- 1— Bedrettin Kavak
- 2— Abuzer Dehşet
- 3— İrfan Güler
- 4— Celalettin Delibaş
- 5— M. Fahri Çiftkış
- 6— Süleyman Günyeli
- 7— R. Ödemış
- 8— Salih Oğaç
- 9— M. İzzet Baykal
- 10— Ahmet Yavuz
- 11— Salih Kubat
- 12— Cuma Karacalı
- 13— Enver Simşeksoy
- 14— Mustafa Güneş
- 15— A. Rahman Savaş

Slogan savunmasında ceza alanlar (8 yıl, 10 ay, 20 gün):

- 1— A. Rahman Savaş
- 2— Bedrettin Kavak
- 3— Abuzer Dehşet
- 4— Celalettin Delibaş
- 5— M. Fahri Çiftkış
- 6— İrfan Güler
- 7— Ramazan Ödemış
- 8— Salih Oğaç
- 9— M. İzzet Baykal
- 10— Ahmet Yavuz
- 11— Salih Kubat
- 12— Cuma Karacalı
- 13— Mustafa Güneş
- 14— Süleyman Günyeli

PKK ana davasında yargıtay savunmasında ceza alanlar:

- 1— Süleyman Günyeli; 13 yıl 20 ay
- 2— Faruk Altun; 11 yıl 20 ay
- 3— A. Gani Arkan; 7 yıl 10 ay
- 4— Ahmet Bayık; 14 yıl 20 ay
- 5— İrfan Güler; 13 yıl 20 ay
- 6— Ali Kiliç; 7 yıl 12 ay
- 7— M. Can Yücel; 18 yıl 20 ay
- 8— M. Selim Çürkkaya; 7 yıl 12 ay
- 9— M. Fahri Çiftkış; 13 yıl 20 ay
- 10— M. İzzet Baykal; 13 yıl 20 ay

Çeşitli mahkemelerde savunma ve sloganında ceza alanlar:

- (8 yıl 6 ay ağır hapis):
- 1— Hasan Uçmaz
- 2— Ali Oruç
- 3— Cahide Şener
- 4— Nesip Kiliç
- 5— Savır Eren
- 6— Mehmet Barik
- 7— Hamdullah Bulut
- 8— Hasan Özen
- 9— Ali Asker Özdoğan
- 10— Hapir Enet
- 11— İsmail Kınco
- 12— Abdullah Aslan
- 13— Mehmet Doluk
- 14— Remzi Avez; 12 yıl
- 15— Sakine Cansız; birçok savunma ve sloganında 40 yıl ceza
- 16— Derviş Çelik; iki davadan savunma 13 yıl
- 17— Faysal Dumlayıcı; 7 yıl
- 18— Abdulselam Aydın; 2 yıl
- 19— Orhan Aydın; Kürte türkü söylemekten 7 yıl
- 20— Bayram Kızırtıcı; 12 yıl
- 21— Hüsnü Altun; 2 savunma davasından 16 yıl

Yazılı gönderenler:

Bedrettin Kavak
Abuzer Dehşet
Ali Kiliç
Selim Çürkkaya
Fevzi Yetkin

vermek, sonra kendisine sorulan soruları evet veya hayır ile cevaplamak zorundaydı. Cezaevinin çoğu köşesinde mahkemelere çıkma provası ayrılarca böyle yapıldı. Bu şekilde hazırlanan tutuklular mahkemeye çıkıldıklarında kendileriyle birlikte her köşten bir gardiyan gözlemler olarak duruşma salonuna gönderiliyordu. Duruşma salonlarındaki gardiyanların görevi tutukluların cezaevindeki provazları tam uygun olarak hareket edip etmediklerini tespit etmektir. Provaya uygun hareket etmeyen, tekmiil vermeyen, evet veya hayır dışında konuşan, sağa-sola bakarak siyasi savunma yapan tutuklular hemen duruşma salonunda görevli gardiyanlara tespit edilir, adları not defterlerine yazılırdı. Du-

bunları kullanmaya başladılar. Bunlardan istenen şey: savcıların hazırladığı iddianamelerdeki iddialar doğrultusunda ifade vermektir. Bu konuda yine PKK dava dosyalarındaki ifadeleri bakılırsa tüm itirafçı sanıkların ifadelerinin iddianamelerindeki iddiaları desteklemek için hazırladığı görülecektir.

4— Mahkemelerin Hazırladığı Gerekecek Kararlar: Mahkeme heyetleri yargılamayı yaparken tutukluların lehine olacak delilleri her gözardı etmiş, sanıkların lehine ifade verecek tanıkları tehdit ederek ifade vermesini engellemişler. Hazırlanan gerekçeli kararlar incelendiğinde, işkence ile soruşturmadaki hazırlanan sanık ifadelerinin ve yine cezaevindeki işkence ile

Mektubunu 9 Şubat günü, diren-
gin ilk günü aldım. Aynı gün
büyük arkadaştan da mektup gel-
di. Böyle güzel ve anlamlı bir günde
gelen mektuplar ayrı bir güzellik
katıyor güne. Mektubunu hemen
yanıtlamak istedim, ancak eme-
ğimin bosa gideceği endişesiyle
yazmadım. Ardından gelen de-
ğişiklikler, özellikle de sürgün duru-
mu beni yazmaktan alıkoymuş. Ya-
nir sana değil, hiçbir arkadaşta da
yazmadım, yazmadım. Bu neden-
le kusuruma bakma ve beni yanlış
anlama oldu mu?

Yıllar sonra yazmana, merak
ettiğim konulara kimsen de olsa
beni aydınlatmana sevindim. Bu-
nun yanında biraz da üzüldüm.
Ama duyguların sıcaklığı, gele-
cek hakkındaki umutların, özde-
ğerlerimizle olan tutkunun de-
ğişmeme vb. şeyler sevincimi daha
ağır kıldı. Neyse mektubun daha
güzel bir duruma biraz daha ya-
kındın değerin. İstersen konuyu
yaşantıma kaydırıyım.

Bilirsin yaşam gerçeğimize ters
düşen her olguyu sökmek atmak zor
ve sancılı olmuştur bizde. Hiçbir
değer, emek harcamadan, uğruna
bedel ödemedem edilemediği
bugüne değin. Kanla-canla, dişle-
tirnakla ve büyük özveriyle elde-
miştir bu bedel. Bu geleneğimiz, ilk
olmuşumuzdan bu yana böyledir,
böyle de sürecektir.

İşte, biz yine karakış ortasında
yüklendik yürek sıkılığına bir adım
daha, bir adım daha YAŞAM dedi-
k ve yürüdü. Nereye gideceğimizin,
neler yapacağımızın bilinciyle. Bu
öyle bir yürüyüş ki gücünü ta 81'
herden, 82 Mazlum ateşinden,
17 Mayıs güllerinden, 14 Temmuz
aşkımdan, Eylül'den, Ocak'tan alı-
yordu. Bir yanda onlara layık olma
sevinç ve gururu, onlara bağlılığın
mutluluk ve heyecanı, öte yanda
aile ve dost çevrelerin ilgileri ve
uzanan ellerinin sıcaklığı ve gücü
vardı. Sonuçta Emin'in üstüne
acısını duyarak yüreğimize
gömdük. Bu acı birliğe, kararlığa
ve inanca dönüştü. Bir teselli sözü
değildir bu, gerçeğimizin kendi-
si. Toprağa düşen her bir ya-
şamımızın dinamosu görevini gör-
müştür. Direniş ve mücadele ruhu
gelişmiştir bizde.

**İşte, biz yine karakış
ortasında yüklendik yürek
sıkılığına bir adım daha, bir
adım daha YAŞAM dedik ve
yürüdü. Nereye
gideceğimizin, neler
yapacağımızın bilinciyle.
Bu öyle bir yürüyüş ki
gücünü ta 81'
herden, 82 Mazlum ateşinden,
17 Mayıs güllerinden,
14 Temmuz aşkımdan,
Eylül'den, Ocak'tan alıyordu.**

9 Şubat direnişinin sonuçları
biliriyorsunuz. Ancak pratikte
büyük eksiklik ve aksaklık vardır.
Üstelik sürgün belasıni karşımıza
kardılar. Mart başından ila-
rinde Mustafa KARASU arka-
daşımızın da bulunduğ 40 kişi-
yi Antep ve Urfa cezalarına sür-
dü. Biliriyorsun buna bir de yasal kı-
taktırılar Özel kararla, özel karar-
nameler çıkardılar. Ve bizler her an
götürüleceği beklentisi içindeyiz.
Çünkü adamların amacı açıktır:
"Diyarbakır'ın konumunu, Diyarba-
kır'ın Diyarbakırlığı" silmek istio-
yorlar. Bizleri bölüp parçalama,
dağıtma, aileleri perişan etme vb. ni-
yetlerine cara olarak koymuşlar.
Bunu başarcaklarını sanıyorlar,
ama aldanyorlar. Diyarbakır sev-
dasi yürekleri öyle bir işlemler ki,
onu oradan sökmek almak kolay
değil, mümkün değil. Bunu kendi-

Diyarbakır Cezaevi'nden Sakine Cansız yazıyor:

"Koca bir dünyayı yüreğine almış onurla yaşıyorsan, ne farkedir adı cezaevi olmuş..."

leri de biliyor. Bilmeden de öğre-
niyor. Evet, bu nasıl bir gerçekse,
bizim Diyarbakır tutkumuz da bir
gerçektir. Mazlum hem her yerde,
hem de 35'in 4 kat 9. hücresinde
bağda kurmuş. Hayri beton se-
dirde uzanmış. Kemal voltalıyor.
Dörtler alelveyle el sallıyor... İşte
her anı birlikte soluğumuz bu canları
bırakıp gitmek gibi bir duygu,
bir ince sızı yakıyor yüreğimi...
Bundandır ayrılığa, kahrolası
bu ayrılığa öfke.

Başka da hiçbir yasal dayanağı
yoktur aslında. Henüz mahkemeler
sonuçlanmamış, davalar sürüyor.
Kaldı ki burayı sivilce devredecek-
ler. Bunun çalışmaları son safha-
dadır. Yani bizi buradan sürü-
lmemiz gerekirecek hiçbir yasa
gerekecekleri yoktur... Sadece kendi
yasalarını yasadışı bir kararna-
meyle değiştirdiler o kadar. Onurlu
direnislerimiz bir "ödü" de diye-
biliriz. Bu siyasi tavra sessiz kal-
madık ve kalmayacağız. Bu konu-
da duyuruli olacağız.

Diğerde nasıl ki "mecburiyet" ile
insanlarımız yerinden yurdu-
ndan edildi, bizler için getirilen bu
uygulama da bunu hedefliyor... Bu,
politikaları bir başka biçimdir.
Gerçi arkadaşlarımız bu bölge
cezaevlerinde, ama yaın oradan
başka yerlere sürmeceklerini
nereden garantileyeceğiz...

İstemlerimiz başta değiri-
mesi konusunda da başta dediğim
gibi bazı aksaklıklar veya işlemler
kazanmayan bazı sorunlarımız var-
dır. Ama belli şeyler de hayata
geçirdi. Ziyaretlerde Kürçe soru-
nu, temsilcilik sorunu, savunma
araç ve gereçlerini ıkeriye alma
veya dışarıya verme, avukatlarla
yüz yüze görüşme, normal görü-
şmelerin artışı (1 saat) vb. sorun-
larda bir aksaklık yok şu anda.
Mahkemelerde Kürçe savunma
sorunu da gündemimizde. Hatta 21
Mart'ta mahkemeye çıkılan arkadaş
(Sinan CAYNAK) Kürçe savunma
yapıyor. Tabii mahkemenin tavrı
olumsuz. Yani belli engellerle
karşılaşacağız muhakkak, ama
bu tarihi adam atıldı. Bize düşen
bunu olgunlukla ve en iyi bir
biçimde sürdürmek, ıleriye götü-
rmektir. Zorluklarını da göğüsle-
yeceğiz artık.

Evet, kısaca durumumuz bu
düzlemde. Genel olarak iyiyiz.
Daha da iyi olmaya çalışıyoruz.
İstersen mektubuna dönelim. He-
men söyleyelim, ablanı sevginle
boğmuşsun. Buna çok sevindim
tabii. Ama açık söyleyeyim, bu

kadar yoğun sevgiler karşısına
biraz mahcup oluyorum. Yine de
sevgi güzeldir. Sevginizi görmek,
sevgilerinize layık olmak güzeldir.
Başka ne diyeyim ki...

(...)

25 Mart 1988

Sevdiğim,
Yukarıdaki paragrafın son cüm-
lesini tamamlayıp altına yeni bir
tarih yazdım. Evet ilk mektubuna
yanıtımı tamamlayıp göndereme-
den ikinci mektubun geldi. Bugün
aldım ve hemen oturup yazmaya
koşuldum. Çünkü gerçekten sana
haksızlık yaptım. Bunca zaman
beklettim, yazıp gönderemedim
mektubu. Ama sakin ol ki seni
ihmal ettiğimi düşünme oldu mu?
İnan ki sen birkaç ay içinde Aydın
ve Bursa cezaevlerindeki arka-
daşların dışında bir yere yazmadım.
20 ye yakın zarf hazırlamıştım ö-
nem de duruyor. Ve bu ara her gelen
mektupta hakkı istemler var. "Niye
yanıt vermiyorsun" diye soru-
duruyorlar. Şu anda öyle okuyabili-
m ki (öfkem kendimdir) sorma. Hiç
bu kadar bekletmedim yanıtı.
Biliriyorsun, 9 Şubat direnişimiz-
den sonra arkadaşların "başçe-
sine gikiyoruz" gündüz boyu on-
ları yaz. Geceye de her şeyi yetire-
miyoruz. Bir de sürgün belası var-
dır. Yıllar sonra doğan bu güzel imkanı
değerlendirmek istediğimizden bir-
çok şeyi arkadaşlarla olmaya fade
ettik bir anılamda. Hoş göreceğine
inanıyoruz.

**Diyarbakır tutkumuz da bir
gerçektir. Mazlum hem
her yerde, hem de 35'in 4 kat
9. hücresinde bağda
kurmuş, Hayri beton sadirde
uzanmış, Kemal voltalıyor...
Dörtler alelveyle el sallıyor...
İşte her anı birlikte
soluğumuz bu canları
bırakıp gitmek gibi bir duygu,
bir ince sızı yakıyor yüreğimi...
Bundandır ayrılığa, kahrolası
bu ayrılığa öfke...**

Mektubunu ilk ben okudum,
sonra Cahide sesli okudu bize.
Yine güzel, temiz, saf bir yoğun-
lukla duygularını yüklemiş satır-
larla. Ama bana böyle geliyor ki çok
dolu dolusun, çok duygusalın.
Evet bizim ülkemizde yaşam acı-
hasret ve ayrıklarla örüldür.
Ancak biz acıyı göce, hasretli dire-
niş, ayrılığı birliğe dönüştür-
müüz. Artık bunlar konuşuyor,
bunlar ateşiyor yüreği...

Ayaktakiler:
Mustafa
Okçu,
İbrahim
İnak,
Emine
Turgut,
Hilmi
Aydoğdu,
Fezai
Yöner,
M. Emin
Aktaş,
Şakir
Güneş

Oturaneler:
Mevlûde
Acar,
Kazım
Durmaz,
Sakine
Cansız,
Şamil
Batmaz,
Cahide
Sener,
Abdurrahman
Baskak.

**Evet bizim ülkemizde yaşam
acı-hasret ve ayrıklarla
örüldür. Ancak biz acıyı
göce, hasretli direniş,
aynılığı birliğe
dönüştürmüüz. Artık bunla
konuşuyor, bunlar
ateşliyor yüreği...**

zindanı yaratırlara her gün zindan
ediliyor insan. Onun için de içerde
oluyorum o kadar çerileme. En
güzel mücadele alanlarından biri-
dir. Koca bir dünyayı yüreğine
almış onurla yaşıyorsan ne farke-
dir adı cezaevi olmuş...

İki gün önce gerekçeli karar
kitabı geldi. Kürçe savunma yaz-
acağım... Ana dilimle yazıp ko-
nuşmak ne güzel. Öyle heyecan
verici, öyle mutlandırdıcı ki anla-
tamam. Bugün 9-10 arkadaş "Kür-
çe savunma yapı" diye savcılığa
çağırmışlardı. Hakklarında dava
açılacak. Şimdi öyle hangi halk,
hangi halkın evlatları kendi anadil-
leriyle konuşurlar diye yargılanıp
ceza alıyor. Ama işte bizde vardır.
Amaç kendi öz kimliğimize kavu-
şmamızı, kendi öz kimliğimize
yaşamı sürmüzmiz engellemektir.
Fakat boşuna. Gülistan aşığı öyle
yakıcı ki, hiçbir ceza onun yakıcı-
lığını etkilemiyor.

Gazetede, 76 yıl ceza aldığımız
yazılı. 46 yıldır Adamlar da haklı,
o kadar çok dava açılır ki ben bile
sayılamıyım kardeşim. Onlar da
karıştırmışlar biraz. Ama farket-
miyoruz, ha 46 yıl ya 76 İnan ki hiç
farketmiyoruz. Hem artık öyle ki
yaşadığımız her onurlu ana bir
bedel biçilimi. Onun için de acaba
nasıl bir bedel kaygısı yoktur.
Kaygıları onları yaşamına taham-
mül edemeyenlerdir. İnan ki onlar
ceza verirken bile ıperiyorlar
korkundan...

Hafta başında ilk gün Diyar-
bakır sivil cezalarında arkadaş-
daşlarımızın açık grevi eylemini
desteklemek ve Antep, Urfa, Ca-
nakale vb. yerlerdeki uygulamala-
ra da protesto olmak için açık
grevine girdik. Şimdi dersin ki
"açık grevler" yaşıyoruz bir par-
çası oldu artık. Evet diyedir. Diyar-
bakır sivilde genellikle son yaka-
lanırlar vardır. DGM de yargılanı-
yorlar. Hepsi de yüretsever ve yeni
savasç, ya da sıradan insanlar.

Mektubunu yazın bir arkadaş
(Orhan'a) okutacağım. Çünkü hep
sorar durur. Bir süre beraber
kalmışsınız. Seni anlatlıyorum.
Sana kelam yazmamı istemişli.
Yarınkindi de okuyup söyleyem
oldu mu? Fotoğrafımızı da gönde-
riyoruz daha iyi hatırlarsın. Sana
bu mektupla birlikte 5 adet fotoğra-
fı gönderiyorum. Yaşla-gencileye
bizim insanlarımızdır, birlikte foto-
graf çektilerim. Tanidik arasan pek
bulamazsın. Ben de uzan uzadıya
tanıtılmayacağım. Fotoğrafların ar-
kalarına adlarını yazarsan yeterlidir.

(...)
Bir canının döndüğüyle mektu-
bu noktalamak istliyorum:

**"En güzel türkülerini biz söyledik
biz öyle türkülerini yaşıyoruz.
Yedi versin diye
ne tohumlar ektik.
Cehennemden ateşler kaldık
kavrusun diye zulüm.
Yelelerinden tuttuk yaşıamın
dört nala aldık..."**

Ülke ve halk sevgisi ile, mahpus
sevdasıyla, direniş tutkusıyla, ka-
ranfil kokusuyla seni, sızileri, hepi-
nizi kucaklar, dperim, öperiz...

**Sakine CANSIZ
Diyarbakır Cezaevinden
15 Nisan 1988**

önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesi, geçmişte belli ölçülerde varlık bulmuş olsalar da reformist ve ilkel milliyetçi grupçuklar için alanı yaşanmaz hale getirdi, bunları teşhir ve tectir etti. 15 Ağustos Partinin etki ve saygınlığını doruğa ulaştırdı.

M. Emin yoldaş, 1984 Ekim'inde Mardin bölgesine komite sorumluluğu olarak atandı. O, alana varır varmaz taktik durduğundan önüne geçti. Silahlı propaganda birimini örgütledi. Bölgesel eylem planları hazırlandı. 1985'te ülke genelinde özellikle pratik yönelti düzeyinde yaşanan atılımın en fazla asıdığı yerlerden biri Mardin bölgesi oldu. Bu gelişmede M. Emin yoldaşın yönetim gücü ve üretkenliği çok önemli yer tutar. O'nun pratiğinde, bir devrimci yöneticiliğin layıkıyla yapılması durumunda nasıl gelişmeler yaratılabileceği en net bir şekilde görüldü. Sözün kısası izahıyla, onda durmak, soyut değerlendirmelerle görev artemek yoktu. Hep üretme ve hep ilerletme onda yaşam ilkesi olmuştu.

M. Emin yoldaşın yönetiminde 1985 yılı boyunca düşman birlikleriyle kıyasıyla bir mücadele olacaktı. Aynı yıl içinde siyasal ve askeri eyleme şahit olmayan kaza merkezi kalmayacaktı. Derik, Kızıltepe, Cizre, Ömerli, İdli ve Midyat kaza merkezleri basılacak, siyasal ve askeri eylemler yapılacaktır. Devrimci intikam eylemleri, kitle çalışmaları köylülüğe kabarmaya yol açtı. Gençlik safından ulusal kurtuluş birimlerine büyük katılım oldu. Katılımın sayısal yüksekliği düşmanı ürktü. Mardin'in düşmanı ürkten başka yönleri de vardı. Buradaki gelişmeler, Güney Kürdistan kitlelerini doğrudan etkilemekte, ulusal birliktelikleri harekeltendirmektedir. Mardin'in Botan'a komşu olması ve oradaki gelişmelerden doğrudan etkilenmesi, bu alanı hem ulusal kurtuluş mücadelemiz, hem de sömürgeci ordu açısından ileri bir savaş mev-

liyordu. Mardin'de ulusal kurtuluş güçlerini, halk mücadelesi tarihimize altın harflerle geçiyordu. Sömürgeciler için hedef beliydi: M. Emin yoldaşı cellat olarak adlandırıyor, sinsi komplolarla öldürmek istiyorlardı. Evet, ama O. sömürgeci kan emicilere ve halk düşmanlarına karşı cellatı. Düşman, O'nu hedefledikçe halk O'na bağlı kalıyordu. Parti, 3. Kongre

süre bölgeden ayrıldı. Mahsum KORKMAZ Akademisi'nde kaldı. Parti, pratikliği başarılı görmüş ve 3. Kongre O'nu Merkez Komite üyeliğine atamıştı. M. Emin yoldaş, bu görevi layık olmak için canla başla çalıştı. Güçlü bir özeleştiri verdi. Kongre kararlarını özümsemek ve planlamalara dönüştürmek için büyük bir çalışma yürüttü. 1987 baharına kadar Akademi yönetimin

1987 baharında ülkeye dönüş yapan ilk grubun içindeydi. Görevi ağır ama kutsaldı. Mardin eyalet sorumlusu olmuştu. Yanında eyalet askeri sorumlusu olarak A. Gani ERKAN (Delili) yoldaş vardı.

Yıl 1987. Mardin'de ulusal kurtuluş savaşımız, bu alanı bağımsızlık mücadelemizin en ileri mevzisi haline getirdi. Düşmanın askeri birliklerini ve çete yuvalarına vurulan darbeler Türk devletini sarstı. Öyle ki T. Özalp'dan Genelkurmay Başkannı, İçişleri Bakanının süper valiyi, Erdal İnönü'den Ecevit'e kadar tüm faşist-sömürgeci liderler, askeri erkan ve burjuva partilerinin liderleri Mardin'de doğultur. Binlerce askerin, özel timlerin, helikopterler ve panzerler eşliğinde operasyonları arttı. Mardin kuşatma altına alındı. Ama büyük bir uyanış içinde olan halk zaptedilemedi. ARGK, kitlelere bütünüyle, Ağalar şehirleri sığdırdı. Sömürgeci birlikler, geceleri tüm alanı ARGK'ye terk etmek zorunda kaldılar ve korkudan etraflarını mayınla döşediler. Halk her yerde ARGK'nin kahramanlığını anlatmaktaydı. ARGK'ye katılım ve destekte yarış vardı.

Mardin'de bir tarih yaratıldı. Her gelişmenin bedeli vardır. Hele Kürdistan'da ileriye doğru her adım ancak kanla sağlanabilir. Özgürlük ağacı kanla büyütüldü. 1987 yılının büyük atılımının şehitleri Mehmet ATAASLAN, Ramazan KARATAY, M. Uğur KELEKÇİER, Süleyman ERDEM, Abdülhalim ZEREN ve A. Gani ERKAN, halkın isimlerinden bile cesaret bulduğu güçlü komutanlar olarak tarihe geçtiler.

Parti III. Kongresi ardından Mardin eyaletinde yaratılan devrimci gelişme, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin gelişim özelliklerini ve sorunlarını da daha net görmesini sağlayan tarihi önemdeki derslerle doluyordu. Başta M. Emin ASLAN yoldaş olmak üzere, isimleri bu dönemin yaratıcı eylemleri olacak olan ulusal kurtuluş savaşımızın komutan ve savaşçıları, Kürdistan'da bağımsız geleceği yaratma mücadelesi verenlere değeri hiçbir karşılıkla ölçülemeyen bir miras devretmişlerdir. Onlar, düşmana karşı gösterdikleri üstün savaşçılık ve cesaretle daha da fazla olarak toplumumuzun ve bireyin zayıflıklarıyla savaş pratiğine kendilerini katık etmenin öncülerini sıfatını kazanmışlardır. Devrimciler, hiçbir şeyde olağanüstülük aramaz, böyleyi yaklaşımlara itibar etmezler. Devrimciler olağanüstü insanları değildiler. Onlar güçlü ve zayıf yanlarıyla toplumu kendilerinde temsil eden, ama toplumsal zayıflıkları da her şeyden önce kendilerinde yenne mücadelesi veren insanlardır. Öncü olmanın anlamı da buradadır. M. Emin ASLAN yoldaş için de, her PKK savaşçısının en doğal özelliği olan yiğitliği, fedakarlığı, cesaret ve inancı noktasında bunları en iyi temsil edenlerden biri olduğu dışında bir değerlendirilmeye gerek yoktur. Adı bile düşmanın dehşet yaratır bir militan olması, O'nu bu bakımdan zaten yeterince anlatmaktadır. Komutanlığını yaptığı bir savaş pratiğinin derslerini öğrenice, bu konuda elbette konuşacak ve pratik aktarılabilecek son derece önemli hususlar vardır. Şehitlere bağlılığın anlamını bunun dışında yorumlamak da mümkün değildir.

O halde diyorum ki, M. Emin yoldaşın anısı ve önemli derslerle dolu pratiği, daha güçlü bir devrimci yöneliminde daha dayatıcı olacak ve öğretici dersler zafer yolunda ilerleyen mücadelemizi daha da güçlü kılacaktır.

VATAN

Yaratırken zaferi kızıl şafaklarda
dağlarımız uludur
gökler kadar
ve masmavidir göklerimiz
denizler kadar duru.
Ve dilüm sesizliğinden eser yok
ne de ölümler arındaki yatan.
En zifiri karanlıklar
ve cehennem kuşaklarının
lanetli suratlarından
akan vahşetle isyan,
isyanın vatani...

Yani
Nemrutlar,
Ağlılar,
Cilolar
ve Zağnoslar kadar yüce,
okyanuslar kadar derin
yemeyiç ovalar üstünde
hayat kadar taze
kızı deryalar ötesi kan!
Yani VATAN... VATAN... VATANI...

Ey sen...
Kürdistan denilen VATANI...
Ey sen...
şafakın söktüğü yerde
hayale susayanı...
Ey sen...
olmaz denilene isyanı...
Yaratırken
her şeyi ile destanı...
Kandan oluşan tufan
cehenneme isyanı
Yani sen...
ölümler içinde yaşam
ve yaşamın içinde
en özgür varlıklara
koşan diyarı...

Ve olmadın hiçbir zaman
lanet okuyana yar,
sen sevdalidir
bağında vatani...
Çağlar ötesine uzanan
kuşakların hayatı,
bir gün kemide değdiği
yerde haykırın...
Dizlerin dermanının kesildiği
ve kalp atışlarının
en hizasından
kapan ses dalgalarının
değdiği yerde ayağa kalkın
topraktan oluşan hayat...
Yani sen boydan boya isyan,
isyanın VATANI...

Onlarla yaramız ağır,
yaramız keskindir kılıçtan.
Ökmemiz yığılıdır,
volkanın beter volkanlı.
Umulardırız taptazedir
Mayıs günlerinde
değdiği aşan...
Ve yeniden başlamak gibi
ykmak üzere
cellat sürülerinin kalelerini.

Ve kan
ve katliam
ve emegin üstünde oturan,
yasama düşman
sana düşman olan
her şeye isyan,
isyanın VATANI...
Bir dünya taşırız yüreğimizde
yeni mi yeni,
mutlu mu mutlu
kızıl kor gibi.

Ve omuzlarımızda taşırız
yükli yaşam bulutlarını,
insanlığa sevdalı
doyulmamız yasama haşret,
en güzel dünyaları
yarakmak uğruna.

İşte bunlar için seçtik
en gerefil ölümden ölümsüzlüğü
ve özgürlüğü düşmanı öldürmeyi.
Yeminlidir sana VATANI...
Vatanı diye haykırın...
Bir tek tüküsü,
bir tek haşretti,
bir tek umudu var ONLARINI...
"Ye özgür vatani,
ya ölümler diye haykırın...
Umut yükü dağlar,
coşkun nehirler
ve hayat pratinarından
boşalan kan gurultudur.
Vatanda destan,
destanlarla yazılan isyan,
isyanın KÜRDİSTANI...

zisi haline getiriyordu.

1986 ile birlikte Türk orduyu Mardin'e ek birlikler yığı. Sınradaki önelemler arttı. Ağalarla dayanarak çete örgütlenmesini yaygınlaştırmayı hedefledi. Böylece 1986 yılı ulusal kurtuluş güçlerimiz açısından hayati bir yıl oldu. Kazanan ulusal kurtuluş oldu. Yine örgütlenmenin başında M. Emin yoldaş bulunuyordu. Bu defa defed büyük düşman birlikleri, Mardin radarı gibi stratejik tesisler ve çete başları oluyordu. Çeteciliğe vurulan darbelerle, ona gelişme şansı tanınmadı. Sömürgeci ordunun operasyonları ardarda boşa çıkarı-

hazırlıkları yapıyordu. Ülkedeki kadroların önemli bir kesimi Kongre için alınıyordu. Yukı yine Mardin bölgesinin omuzlarına binmişti M. Emin yoldaş, bu görevin altından da başarıyla kalktı. Kayıp vermedik kadroların aktarılmasını başarı ile sağladı. Aynı zamanda büyük örgütlülük sergiliyor, metropol kentlerinde Kürdistanlı kitlelere kadar uzanan ilişkileri geliştiriyordu.

Parti 3. Kongresi başları ile sonuçlanmıştı, tarihi kararlar alınmıştı. Bu kararlardan birine göre Mardin eyalet haline getirilmişti. M. Emin yoldaş, gelişmeleri değerlendirmek üzere Partinin kararı ile bir

biriminde yer aldı. Akademik'in kurulumasında önemli rol oynadı. Kadro ve savaşçıların eğitimi büyük bir itina ile yönetti. Savaşçılara ithaf edilen "Yurtseverlik Üzerine" broşürünü hazırladı. Ulusal kurtuluş taktiklerinin bölgesel planlamalarının hazırlanmasını yönetti. Kısa sürede Kongre kararlarını kendinde en iyi somutlaştıran Parti kadrolarından biri haline geldi. Uzun bir devrimci süreç, tarihi deneyler, Kongre kararlarını yetkinliği ile birleştiren M. Emin yoldaş, Kongre kararlarının pratik aktarılmasında da büyük rol oynadı.

Mücadele tarihimizde de görüldüğü gibi, gerek ülke içinde ve gerekse ülke dışında olsun gelişmenin olduğu her alanın özgü koşullarına göre belli usullarıyla dayanmıştır. Sorunun kalıcılığını hedefleyen birer çözümün gerekliliği karşısında pratikte görülen yetersizlikleri olsa da geçici olarak güçlerimizin dayanmasına yol açan bazı usulları oluşturulmuştur. Bunları ağırlıklı olarak mücadelenin

Uzun yıllardır sömürgeleşen karıştırdığımız direnişin savışının kasıtlı olarak gerçekleştirildiği ortada iken, bunun yanında halen gerilla birliklerimizle ülke zemininde her koşul altında kalabilecek belli ülere dayanma-nın nedeni, ne düşmanın güçlüğü ve halkımızın durumu-na, ne de coğrafyanın durumuna bağlı olarak. Problem gerek-li çözümde kavuşmanın esas nedeni, gerilla birliklerimizden üslen-mek doğrultusunda içerisine girdi-riyetersiz çaba. Partinin çözüm gücüne erişiminde farklı zayıflık ve en önemlisi de yaklaşımlarda boy veren yanlış anlayışlardır. Üslenme sorununda dar ve kök sal-mayı hedeflemeyen anlayış, so-nuç itibarıyla düşmana fırsat sun-muş ve üslenme açısından (her bakımdan) elverişli olan yerlere geçici de olsa düşmanın üslenme-

[illegible]

oldukça basit yaklaşıp, gerekleri yerine getirmişlerdir. Bu yaklaşımı biçimi üslamı olayını küçümsemeye gibi görürseniz de, özünde bir bir üslupun yaratılması gerekli çabası ve yol ve yöntemlerin seçilip yetersin uygulamasına geçilmesinin, sesin ifadesini bulmaktadır. Halbu ki, geçifalla, en ciddi bir biçimde üslamın sorununa eğilip çözmesi gerekir bir güçtür. O, hiçbir zaman bu sorunla karşılaşmaz. Çünkü bu sorun, her zaman, çünkü böyle yaklaşıp, sesin ifadesi, fedakarlığı, mücadeleyi göstermek için azzını ne kadar büyük olursa olsun, sonuçta ülke topraklarında kopmamak şartıyla, yazsa kalıcılığına çok salması zorlaşır.

Hakimiyet, kitleyle irtibatı kopmuş bir gerilla birliğinin kimsenin duyamayacağı ve bilemeyeceği güçsüz bir çölde ve dağ zirvesinde konumlanıp kendisini koruması değildir. Buna üslamı de denilemez. Hangi üslup biçimleri olursun, mutlaka kitle destineye dayanmalıdır. Eğer birliklerimiz, sergiledikleri pratiklerinde bir dağ üslamı adını verip de, dağın çevresinde bulunan köyleri, gücükleri kâlp olarak kullanmış, yakınında bulunan duvarın arkasına, ya da kâlbî evlemler bulmuşlarsa, yetecekleri ölmüşü dâleler vurmuşlarsa, konumlanıncı, nağatı, ya ne kadar muazzam olursa olsun, bir üslapın olmaz. Belki düğün olayı olmasa cesareti ken-

Her şeyden önce bir üsün yarı, tılmasında belirleyici olan şey, kitle desteğidir. Bir devrimin zafer kazanmasının kitlelerin katılımla desteğiyle mümkün olabileceği gerçeği, işlenme sorununu çözümüde de geçerliliğini korumaktadır. Savagın bir kapasitesi aşır kitlelerin geniş katılımıyla orduca bir güç haline gelmesi, nasıl ki kitlelerin derinden örgütlenmesinde de gerçekleşir, işlenme de böylece örgütlenmektedir. Ya da bunlar birbirinden bağımsız olarak ele alınamaz. Mücadelelerimiz bütün sorunlarında olduğu gibi işlenme sorunu da kitlelerin sunacağı yardım ve destekle direkt bağlılı içerisinde. Gerçek devrimci işler, kitlelerin gücünde yer etmekte geçer. Bu açıdan kitlelerin kalıpları ve kafalarını kazanmak doğru işlenmenin esaslarında er başlıcasıdır. Bu desteği küçümsemek, yadsımak veya şağılamak daha başından işlenme sorununu çözümüszüğüne açı kapı bırakmak demektir. Bu açıdan işlenilecek bir alanda, iktiden ciddiyetle üzerinde durulacak husus, mevzuat kitlelerin ekonomik, siyasal ve kültürel durumunu kavramaktır. Geçmiş direniş tarihlerindeki yerleri Parti hareketimizin doğuşuyla birlikte, günümüze kadar ulusal kurulumlu mücadeleimiz şaşırındaki tutumları, katılmı decelerai (maddi manevi), yetersizlik düzeyerleri TCİye açı ve gizli işkileri yavaş bunun kımlar tarafından, nasıl ve ne tür çörecelerle başı olduğunu açıkça çikarmıyan yolları, sınıfı konumları, mücadeleimiz karşı olumlu tutumlarındaki samimiyet deceleri vb. hususlar gözardı etmemeledir. Alan kitesinin olumlu-olumsuz tüm yönleriyle tanınması; olumsuz yanların gerekli biçimlerde kısa bir zaman içerisinde etkisizleştirilip olumluyla çevrilmesi ve bu temelde kitlenin sunacağı her türlü desteği maddi bir güce dönüştürmek, yaratılacak bir iş için yavaş yapılmalıdır. Birliklerimiz, Parti